

ГЛАВА 11.

- 1 Хвърли хлѣбъ-тъ си ^апо лице-то на во-
дж-тъ;
^бЗащото слѣдъ много дни ще го намѣришь.
- 2 ^аДай дѣлъ ^ана седмъ, още и на осмъ;
^бЗащото не знаешъ какво зло ще бѣде
на земѣ-тъ.
- 3 Ако сж пълни облаци-тъ, изливатъ дѣждъ
на земѣ-тъ:
И ако падне дърво къмъ югъ, или къмъ
сѣверъ,
На мѣсто-то дѣто падне дърво-то, тамъ
си остава.
- 4 Който ся вира въ вѣтрѣ-тъ, нѣма да сѣе,
И който гледа на облаци-тъ, нѣма да жъне.
- 5 ^аКакто не знаешъ кой е пжть-тъ на
вѣтрѣ-тъ,
^жНито какъ ся образуватъ кости-тъ въ
утробѣ-тъ на непразднѣ-тъ,
Така не знаешъ дѣла-та на Бога, който
прави всичко.
- 6 Сѣй сѣмѣ-то си заранъ, и вечеръ да си
не почини ржка-та ти;
Защото не знаешъ кое ще успѣе, това ли
или онова,
Или да ли ще сж двѣ-тъ равно добры.
- 7 Нанетинѣ видѣлина-та е сладка,
И угодно е на очи-тъ ^ада гледатъ сѣнце-то;
- 8 Но ако и да живѣе человекъ много години,
И ся весели прѣзъ всички тѣхъ,
Нека си напомни за дни-тъ на тъмнинѣ-
тъ че ще бѣждѣ много:
Все що иде е суета.
- 9 Весели ся, юноше, въ младость-тъ си;
И сѣрдце-то ти нека ти дава радость въ
дни-тъ на юношество-то ти:
И ^аходи споредъ пжтища-та на сѣрдце-
то си,
И споредъ глѣданіе-то на очи-тъ си;
Но знай, че за всичко това Богъ ще тя
довѣде въ сждбѣ.
- 10 И отнеми ярьсть-тъ отъ сѣрдце-то си;
И ^аотдалечи лукавство-то отъ плѣть-тъ си;
Защото ^амладость-та и юношество-то е
суета.

ГЛАВА 12.

- 1 И ^апомни Създателя си въ дни-тъ на
младость-тъ си,
Прѣди да дойдѣтъ дни-тъ на зло-то,
И стигнѣтъ години-тъ ^бвъ които ще ре-
чешъ:
Нѣмамъ благодареніе въ тѣхъ:
- 2 Прѣди да ся помрачи сѣнце-то и видѣло-
то, и луна-та, и звѣзды-тъ,

- И ся вържатъ облаци-тъ слѣдъ дѣждѣ-тъ:
3 Когато стражи-тъ на кжщѣ-тъ ще тре-
перятъ,
И крѣпкы-тъ мжжіе ще ся прѣгърбятъ,
И които мелятъ ще прѣстанѣтъ, защото
намалѣхъ,
И на тѣзи които гледатъ прѣзъ прозор-
цы-тъ ще имъ стане тъмно.
- 4 И врата-та ще ся затворятъ при пжть-тъ,
Когато изнемоуѣе гласъ-тъ на мелни-
цѣ-тъ,
И на гласъ-тъ на птицѣ-тъ ще стане че-
ловѣкъ:
И ^асвички-тъ дѣщери на пѣснь-тъ ще
ся смиратъ.
- 5 Когато ще ся боятъ отъ высочинѣ-тъ,
И ще треперятъ въ пжть-тъ:
Когато мигдаль-тъ процавти,
И скакалецъ-тъ натегне,
И охота-та исчезне;
Защото человекъ отхожда ^авъ вѣчный си
домъ,
И ^асѣтующи-тъ обыкаютъ улицы-тъ.
- 6 Прѣди да ся сжсѣа сребърна-та цѣпъ,
И да ся счупи златна-та чаша,
Или да ся строши водоносѣ-тъ при источ-
никъ-тъ,
Или да ся развали коло-то надъ кладе-
нецъ-тъ,
- 7 И ^ада ся върне пѣръсть-та въ земѣ-тъ
както е была:
И ^ждухъ-тъ да ся върне при Бога, ^акойто
го е далъ.
- 8 ^аСуета на суеты, рече проповѣдникъ-тъ:
Всичко е суета.
- 9 И колкото повече проповѣдникъ-тъ станѣ
мудръ,
Толкоуъ повече поучи людіе-тъ на знаніе:
Наипаче вникнѣ и издри,
И ^анареди много притчи.
- 10 Проповѣдникъ-тъ поиска да намѣри уго-
дны думы:
И писано-то бѣ правота, и думы на истинѣ.
- 11 Думы-тъ на мудры-тъ сж както остни,
И както гвоздѣ заковани отъ наставни-
цы-тъ на събранія-та,
Дадени отъ единъ-тъ Пастырѣ.
- 12 ^аповече отъ това, научи ся, сыне мой,
Че да прави ^икакой много книги нѣма край,
И ^амного-то ученіе е трудъ на плѣть-тъ.
- 13 Да чемуъ свѣръхъ-тъ на всичко-то слово:
^аБой ся отъ Бога, и пазѣ заповѣди-тъ му,
Понеже това е всичко-то на человекъ.
- 14 Защото ^аБогъ ще докара на сждѣ всяко
дѣло,
И всяко скрышно, или добро или зло.

^а Вжж. Ис. 32; 20.^б Втор. 15; 10. Прит. 19; 17.

Мат. 10; 42. 2 Кор. 9; 8.

Гал. 6; 9, 10. Евр. 6; 10.

^а Псал. 112; 9. Лук. 6; 30.

1 Тим. 6; 18, 19.

^ж Мих. 5; 5.^д Евес. 5; 16.^е Иоан. 3; 8.^ж Псал. 139; 14, 15.^а Гл. 7; 11.^и Числ. 15; 39.^і Гл. 12; 14. Рим. 2; 6 — 11.^к 2 Кор. 7; 1. 2 Тим. 2; 22.^л Псал. 39; 5.^а Прит. 22; 6. Псал. 3; 27.^б Вжж. 2 Пар. 19; 35.^б 2 Пар. 19; 35.^в Іов. 17; 13.^д Іер. 9; 17.^е Вжж. 3; 19. Іов. 34; 15.

Псал. 90; 3.

^ж Гл. 3; 21.^з Числ. 16; 22. 27; 16. Іов.

34; 14. Ис. 57; 16. Зах.

12; 1.

^и Псал. 62; 9. Гл. 1; 2.^і 3 Пар. 4; 32.^к Гл. 1; 18.^л Втор. 6; 2. 10; 12.^м Гл. 11; 9. Мат. 12; 36. Дѣян.

17; 30, 31. Рим. 2; 16. 14;

10, 12. 1 Кор. 4; 5. 2 Кор.

5; 10.